

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - విష్వ విష్ణువు స్తోత్రము

॥ బిష్ణుష్టాప్తి భ్యాస్తుమ్ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం షణితర్ణం చండుర్భుజుమ్ ।
తృప్తిస్తతదన్ధం ష్ణీయేత స్తోత్రవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ త్రైవిస భ్యాస్తుమ్ ॥

స్తుమ్పుష్టుం మతాదేత నీరియం కృపాలిథే ।
పాశా వ్యోమ భణిష్టైతే భ్రంధో దయోలిథే ॥

॥ మహాభారత త్రుప్తి ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుప్తుమేయం । లుఱం తవత్తుతుధ పాతురం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుధిగంభుతి లేచ్యతోనం । కిం తప్ప తుండ్రరజులైరాశేచనేహ ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్రమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాప్తిశ్వరస్యామిగం, అసుర్పుష్టసాదేన, సర్వోపాం, భక్తజనాసాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థిశ్రుత్వర్ణాభవృధ్యర్థం, విషువికార్తిమిజసిత, సమస్త, దుష్టభావ సివారణార్థం
సర్వాశ్చ, నివృత్తిద్వారా, సకలత్రేయోఽభవృధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మసికాయ, ప్రవర్తిత, అగోక జగ్మాధు, నిబ్యారణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమత్తసీభారతే, ఆదిపర్వతి, యథార్థామీ, వికవింశత్యధికశతతమ, ద్వావింశత్యధికశతతమాధ్యాయాన్తర్గత
శ్థోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్మామహే ॥

॥ వ్యోమ భ్యాస్తుమ్ ॥

ల్యోపం తణిష్టుప్తైర్థం తట్టేః ప్రాత్తమకల్పస్తుమ్ ।
శరిషరిత్తుసం తండే షుకతితం తపోధివ్యుమ్ ॥

ల్యోపయ విష్ణుర్మాయ ల్యోపర్మాయ విష్ణుతే ।
స్తోత్రే త్రై ప్రాత్తుపుధుయే, ల్యోప్యోయ స్తోత్రేముసం ॥

అధ్యాయః-121 ఏకవింశత్యధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్మివపర్వ
పాణ్ణునా ప్రబోధితయా కున్ట్య తద్జాయా పుత్రోపలభయే ధర్మమావాహయితుముద్యమః

బ్రాహ్మణస్య వచస్తధ్యం తస్య కాలో2యమాగతః ।

అనుజ్ఞాతా త్వయా దేవమాహ్వయేయమహం నృప ॥

॥ 121-15 ॥

తేన మాంసా రాజర్సే యథా స్యాన్సౌ ప్రజా హితా ।

ఆవాహయామి కం దేవం బ్రూహి సత్యవతాం వర ।

త్వతో2నుజ్ఞాప్రతీక్షాం మాం విద్యస్మిన్ కర్మణి స్థితామ్ ॥

॥ 121-16 ॥

పాణ్ణురువాచ

అద్యైవ త్వం వరారోహి ప్రయతస్య యథావిధి ।

ధర్మమావాహయ పుష్టి స హి లోకేషు పుణ్యభాక్ ।

అధర్మేణ సమో ధర్మః సంయుజ్యేత కథ్యన ॥

॥ 121-17 ॥

లోకశ్చయం వరారోహి ధర్మో2యమితి మన్యతే ।

ధార్మికశ్చ కురూణాం స భవిష్యతి న సంశయః ॥

॥ 121-18 ॥

ధర్మేణ చాపి దత్తస్య నాధర్మే రంస్యతే మనః ।

తస్మాద్ధర్మం పురస్కృత్య నియతా త్వం పుచిస్మితే ।

ఉపచారాభిచారాభ్యం ధర్మమావాహయస్య వై ॥

॥ 121-19 ॥

వైశమ్యయన ఉవాచ

సా తథోక్తా తథేత్యక్త్య తేన భుర్త్రా వరాజునా ।

అభివాద్యాభ్యనుజ్ఞాతా ప్రదక్షిణమవర్తత ॥

॥ 121-20 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్మివపర్వణి కుష్ఠీపుత్రోత్సత్యనుజ్ఞానే

ఏకవింశత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 121 ॥

అధ్యాయః-122 ద్వావింశత్యధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్మివపర్వ

యుధిష్ఠిరభీమసేనార్జునానాం పర్యాయేణ జన్మవృత్తాపుః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్మివపర్వణి పాణ్ణావోత్పత్తో ద్వావింశత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 122 ॥

వైశమ్యయన ఉవాచ

సంవత్సరధ్యతే గర్భే గాన్ధార్య జనమేజయ ।

అహ్వాయామాస వై కుస్తీ గర్భాధ్యే ధర్మమచ్యేతమ్ ॥

॥ 122-1 ॥

సా ఒలిం త్వరితా దేపి ధర్మయోషజహోర హ ।
జజాప విధివజ్జప్యం దత్తం దుర్వాససా పురా ॥

॥ 122-2 ॥

ఆజగామ తతో దేవో ధర్మై మహాబలాత్తతః ।
విషానే సూర్యసజ్ఞశే కుస్తీ యత్త జపస్తితా ॥

॥ 122-3 ॥

విషాస్య తాం తతో బ్రూయాః కుస్తీ కిం తే దదామ్యహమ్ ।
సా తం విషాస్యమానాపి పుత్రం దేహ్యబీదిదమ్ ॥
సంయుక్తా సా హి ధర్మైణ యోగమూర్తిధరేణ హ ।
లేభే పుత్రం వరారోహో సర్వప్రాణభృతాం హితమ్ ॥

॥ 122-4 ॥

ఐష్టే చప్రసమాయుక్తే ముహూర్తే2భిజితే2ష్టమే ।
దివామధ్యగతే సూర్యే తిథో పూర్తే2తిపూజితే ॥

॥ 122-6 ॥

సమృద్ధయశసం కుస్తీ సుషాప ప్రవరం సుతమ్ ।
జాతమాతే సుతే తస్మిన్ వాగువాచాశరీరిణీ ॥

॥ 122-7 ॥

ఏష ధర్మభృతాం శ్రేష్ఠో భవిష్యతి నరోత్తమః ।
విక్రాంతః సత్యవాక్యేవ రాజు పృథ్వీం భవిష్యతి ॥

॥ 122-8 ॥

యుధిష్ఠిర ఇతి భ్యాతః పాణ్డోః ప్రథమజః సుతః ।
భవితా ప్రథితో రాజు త్రిము లోకేము విష్ణుతః ॥

॥ 122-9 ॥

యశసా తేజసా చైవ వృత్తేన చ సమన్వితః ।
ధార్మికం తం సుతం లబ్ధ్య పాణ్డుస్తాం పునరబ్రవిత్ ॥

॥ 122-10 ॥

ప్రాపుః క్షత్రం బలజ్యేష్టం బలజ్యేష్టం సుతం వృణు ।
తతస్తథోక్తా భర్తా తు వాయుమేవాజహోవ సా ॥

॥ 122-11 ॥

తతస్తామాగతో వాయుర్వుగారూఢో మహోబలః ।
కిం తే కుస్తీ దదామ్యద్య బ్రూహి యత్తే హృది స్థితమ్ ॥
సా సలజ్ఞ విషాస్యహ పుత్రం దేహి సురోత్తము ।
బలవస్తుం మహోకాయం సర్వదర్పప్రభజ్జవమ్ ॥

॥ 122-12 ॥

తస్మాజ్జిజ్జే మహోబాహలర్థిమో భీమపరాక్రమః ।
తమప్యతిబలం జాతం వాగువాచాశరీరిణీ ॥

॥ 122-14 ॥

సర్వేషాం బలినాం శ్రేష్ఠో జాతో 2యమితి భారత |
ఇదమత్యద్భుతం చాసీజ్ఞాతమాత్రే వృకోదరే ||

॥ 122-15 ॥

యదజ్ఞాత పతితో మాతుః శిలాం గాత్రైవ్యచూర్ణయత్ |
కుస్తీ వ్యాఘ్రుభయోద్యగ్ని సహసోత్తుతితా కిల ||

॥ 122-16 ॥

నాన్యబుధ్యత సంసుఫ్తముత్సజ్జీ స్వే వృకోదరమ్ |
తతః స వజ్రసజ్ఞాతః కుమారో న్యపతద్దిరో ||

॥ 122-17 ॥

పపాత తేన శతధా శిలా గాత్రైర్వచూర్ణితా |
తాం శిలాం చూర్ణితాం దృష్ట్య పాణ్ణిర్విస్కృయమాగతః ||
యస్మిన్నహని భీమస్తు జజ్జే భరతసత్తమా |
దుర్యథనో 2పి తత్త్రివ ప్రజజ్జే వసుధాదిప ||

॥ 122-18 ॥

జాతే వృకోదరే పాణ్ణిరిదం భూయో 2న్యచివ్తయత్ |
కథం ను మే వరః పుత్రో లోకశ్రేష్ఠో భవేదితి ||

॥ 122-19 ॥

॥ 122-20 ॥

“శ్రీప్రోత్సమి”

ఃః “శ్రీప్రోత్సమి సుంకొర్తనామ్” �ః

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్కరపదబ్రజ్ఞం మాత్రాహీసం చ యద్భవేత్ |
తత్సర్వం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లిఖక్కేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖసః సర్వేసంతు సిరామయః |
సర్వేభద్రాణి పశ్చింతు మంకామ్తీ దుఃఖభాగ్యవేత్ ||

॥ అథ భగవత్పుర్వాణమ్ ॥

కాయేన వావా మనసేంద్రియైర్భ్య బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్పూభావాత్ |
కరోమి యద్భుత్కలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

త్రియః కాన్మాయ కణ్ణాఖాధయే నిధయేర్థినామ్ |
లీవేజ్ఞాపనిఖాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥